

Hasznosulások

Pályám – Bács Emese kiállítása

GARAMI GRÉTA

Óbudai Kulturális Központ, 2019. XI. 8–29.

Bács Emese urbánus művészetében nagyvárosi helyszínek sorakoznak: utcák, tömött sorban parkoló autók, feliratok, cégérek, reklámok, házfalak, közlekedési lámpák, aluljárók és madártávlatból ábrázolt városrészek. Idős bácsik, nénik, szegények, koldusok, hajléktalanok, a tömegközlekedés szereplői és az aluljárók társadalma. Képeiben a nagyvárosi ember mindennapi élményanyaga iránti szociális érzékenység nyilvánul meg. Olyan anomáliák érdeklik, mint például a közönségi közlekedés során megélt kényszerű fizikai együttlét, az összeczartság intim testközelsége, mikor a mobiltelefonjába mélyülő ember kizárja a másikkal való kapcsolatteremtés lehetőségét, miközben telefonján keresztül épp virtuális kontaktusban van valakivel. Alakjai a festményekre applikált, kidobásra ítélt tárgyakhoz hasonlóan a társadalom nincstelenjei, szemben a metropolisz tárgyi és építészeti gazdagságával.

BÁCS EMESE: *Itt élünk mi II.*, 2019, olaj, kollázs, vászon, 50x70 cm

Jellemző alkotói módszere a talált tárgyak egymás mellé helyezésével kialakított koncepció és a hagyományos festészeti eszközök ötvözése. Már képeinek hordozója is általában „talált festmény”, egy saját vagy mások által készített kép: nagy méretű portrék, gyerekrajzok vagy akár egy ajándékba kapott

BÁCS EMESE: *Itt élünk mi V.*, 2019, olaj, kollázs, vászon, 40x40 cm

giccs. A talált festmény az alkotói folyamat során a rombolás tárgyává válik, de eredeti funkciója pusztulása mellett üzenethordozó elem marad. A hordozó és a ráépített réteg stiláris kontrasztjában tartalmi ellentét feszül: az alap gesztus jellegű, lendületes ecsetvonásainak ösztönössége és őszintesége a metropolisz világát képviselő felső réteg hol strukturáltan hideg racionalizmusával, hol rendezetlen fonalköteggével alkot kontrasztot. Máshol a hatalmas gyermekarcot ábrázoló festmény előtt az összetört fadarabokból álló arcok utalnak az emberi kapcsolatok széttöredezetségére.

A festményekre applikált hulladéktárgyak felhasználásával egyfajta upcycling jelleg valósul meg, ahol az anyag nem egyszerűen újrahasznosul, hanem többletértékké válik. De a hasznukat vesztett anyagok művészetté alakítása mögött megbújik egy olyan értékmentő törekvés is, melyben a környezettudatosságon túl Bács Emese művészi és emberi élményei mutatkoznak meg. A palettáról felkapart, majd a képek felületére visszaillesztett izgalmas felületű olaj és akril festékdarabok – melyek újabban figurái plasztikus arcait alkotják – szimbolikusan a tradicionális festészet értékeit őrzik. A kidobott gyerekjátékok, kirakók, filctollkupakok vagy a gyerekszobai szigetelő szivacs darabjai, a kiürült gyógyszerartók felhasználása mögött pedig a legszemélyesebb emberi-anyai élmények megőrkítésének burkolt szándéka érzékelhető.